

OPPRESSIO

Centre del Carme
Cultura Contemporània.
Sala Contraforts.
11 Set. — 18 Oct.

OPPRESSIO, residencia dentro del programa Altaveu 2019-20, visibiliza un trabajo de mediación en el que se han abordado cuestiones relacionadas con la opresión en la mujer.

De noviembre de 2019 a febrero de 2020 se trabajó con grupos en diferentes situaciones procedentes de varios colectivos (Alanna, Residencia Juana María, CAR de Mislata, IES Juan de Garay). A través de dinámicas participativas, procedentes de las artes visuales, escénicas y del trabajo con objetos se reflexionaron y elaboraron colectivamente cuestiones personales en relación con la construcción de la identidad con limitaciones resultantes de los roles atribuidos a las mujeres en el espacio público y doméstico.

Un trabajo de investigación cuyos resultados se muestran en esta exposición organizada en tres bloques.

1. ESPACIO

Las dinámicas se realizaron en los espacios propios de las asociaciones y colectivos con los que se trabajó. Sorprende encontrar tantas referencias visuales al concepto

de opresión en la propia arquitectura del lugar o de su entorno.

¿Somos conscientes de cómo puede influir en nuestro estado de ánimo el contexto espacial y arquitectónico que habitamos?

2. CUERPO

Nuestras experiencias van dejando huella en cada uno de nuestros pliegues corporales, en nuestras expresiones y contorsiones. El cuerpo habla.

¿Puede el cuerpo esconder una opresión?

Algunas de las participantes se encuentran en situaciones y entornos violentos y por protección no se les ha permitido mostrar su rostro. Un acto en principio de cuidado evidencia, sin pretenderlo la falta de libertad y decisión sobre el cuerpo de la mujer que acaba convirtiéndose en su propia cárcel.

Concebimos nuestro cuerpo a través de la visión ajena y de esta forma nos relacionamos con él.

¿Somos dueñas de nuestro cuerpo?

Durante las dinámicas de trabajo se visualizaron imágenes propias de la historia del arte con escenas de mujeres en espacios públicos y domésticos. Estas dinámicas trataban de evidenciar como vamos formando el imaginario en torno al cuerpo de la mujer a lo largo de la historia. Imágenes que representan una época, una tradición y una memoria que van definiendo la condición de mujer aferrándose al pasado. Durante las reflexiones y con total discreción y privacidad, las participantes relataban y compartían sus experiencias encontrándoles significados más allá de lo personal, descubriendo así la carga de la memoria social sobre nuestro cuerpo.

Mujeres encerradas en ellas mismas, encerradas en la condición de mujer establecida por ese imaginario y memoria social.

¿Es nuestro cuerpo una proyección del deseo ajeno?

3. OBJETO

La mujer es concebida como producto elaborado por la civilización, un objeto para ser usado. Partiendo de esta premisa de la cosificación, postulada de forma más extensa por la teoría feminista con Simone de Beauvoir a la cabeza, elaboramos un trabajo a partir del juego con objetos aportados por las propias participantes como símbolo o representación de su opresión.

¿Podemos dejar de sentirnos objetos y convertirnos en sujetos que accionan y gestionan su opresión?

PROGRAMA DE ACTIVIDADES DE MEDIACIÓN DURANTE LA EXPOSICIÓN

TALLER CREACIÓN DE ACCIONES CON OBJETOS

4 sesiones para un grupo reducido previa inscripción.

Lugar: Sala contrafuertes.

Fechas: sábados 19 y 26 de septiembre, 3 y 17 de octubre.

Horario: 17 a 19 h.

Inscripción: info@elisamatallin.com

CHARLA CON PROFESIONALES EN EL ÁMBITO DEL CUIDADO EN MUJERES

Lugar: Sala contrafuertes.

Fecha: sábado 17 de octubre.

Horario: 19 h.

Mediación:

Elisa M. Matallín

Diseño y fotografía:

Dani Requeni

OPPRESSIO, residència dins del programa Altaveu 2019-20, visibilitza un treball de mediació en el qual s'han abordat qüestions relacionades amb l'opressió en la dona.

De novembre de 2019 a febrer de 2020 es va treballar amb grups en diferents situacions procedents de diversos col·lectius (Alanna, Residència Juana María, CAR de Mislata i IES Juan de Garay). A través de dinàmiques participatives, procedents de les arts visuals, escèniques i del treball amb objectes es va reflexionar i elaborar col·lectivament qüestions personals en relació amb la construcció de la identitat amb limitacions resultants dels rols atribuïts a les dones en l'espai públic i domèstic.

Un treball de recerca, els resultats del qual es mostren en aquesta exposició organitzada en tres blocs.

1. ESPAI

Les dinàmiques es van realitzar en els espais propis de les associacions i col·lectius amb els quals es va treballar. Sorpren trobar tantes referències visuals al concepte d'opressió en la pròpia arquitectura del lloc o del seu entorn.

Som conscients de com pot influir en el nostre estat d'ànim el context espacial i arquitectònic que habitem?

2. COS

Les nostres experiències van deixant petjada en cadascun dels nostres plecs corporals, en les nostres expressions i contorsions.

El cos parla.

Pot el cos amagar una opressió?

Algunes de les participants es troben en situacions i entorns violents i per protecció no se'ls ha permès mostrar el seu rostre. Un acte en principi de cura evidència,

sense pretendre'l la falta de llibertat i decisió sobre el cos de la dona que acaba convertint-se en la seua pròpia presó. Concebem el nostre cos a través de la visió aliena i d'aquesta manera ens relacionem amb ell.

Som propietàries
del nostre cos?

Durant les dinàmiques de treball es van visualitzar imatges pròpies de la història de l'art amb escenes de dones en espais públics i domèstics. Aquestes dinàmiques tractaven d'evidenciar com anem formant l'imaginari entorn del cos de la dona al llarg de la història. Imatges que representen una època, una tradició i una memòria que van definint la condició de dona aferrant-se al passat. Durant les reflexions i amb total discreció i privacitat, les participants relataren i compartien les seues experiències trobant-les significats més enllà del personal, descobrint així la càrrega de la memòria social sobre el nostre cos. Dones tancades en elles mateixes, tancades en la condició de dona establida per aqueix imaginari i memòria social.

És el nostre cos una projecció
del desig alié?

3. OBJECTE

La dona és concebuda com a producte elaborat per la civilització, un objecte per a ser usat. Partint d'aquesta premissa de la reificació, postulada de forma més extensa per la teoria feminista amb Simone de Beauvoir al capdavant, elaborem un treball a partir del joc amb objectes aportats per

les pròpies participants com a símbol o representació de la seua opressió.

Podem deixar de sentir-nos objectes i convertir-nos en subjectes que accionen i gestionen la seua opressió?

PROGRAMA D'ACTIVITATS DE MEDIACIÓ
DURANT L'EXPOSICIÓ

TALLER CREACIÓ D'ACCIONS AMB OBJECTES

4 sessions per a un grup reduït prèvia inscripció.

Lloc: Sala contraforts.

Dates: dissabtes 19 i 26 de setembre, 3 i 17 d'octubre.

Horari: 17 a 19 h.

Inscripció: info@elisamatallin.com

XERRADA AMB PROFESSIONALS EN L'ÀMBIT DE LA CURA EN DONES

Lloc: Sala contraforts.

Data: dissabte 17 d'octubre.

Horari: 19 h.

—

Mediació:

Elisa M. Matallín

Disseny i fotografia:

Dani Requena